

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρυσᾷ 15

Ἀρχεται ὑπὸ τῆς ἐκάστου πρώτης
μηνός.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (καταπιπύσμεν εἰς εἰδίδας).— Αἰγυπτιακαὶ εἰδήσεις. — Ἡπειρος (ἡ ἐν ἀσπίδι κακοδιοίκησις). — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡ Κρήτη διὰ τὸ ζήτημα τῆς. — Μακεδονία (τὰ κατ' Οὐκίωθρον γειόμενα ἐν αὐτῇ). — Ἡ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπομπὴ τῶν στασιαστῶν. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἀθλητικὴ κίνησις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Νοεμβρίου 1909

Σέρβοι, Μαυροβούνιοι, Βούλγαροι συνεννοῦνται καὶ συμμαχοῦσι πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ γερμανισμοῦ κινδύνου. Οἱ Σλάβοι ἐναγκαλίζονται τοὺς Τατάρους, διότι ἡ συνέσις τοῦ φόβου εὐρίσκει ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν λαῶν τούτων πρόσφορον τὸ ἔδαφος τῆς ἐπικρατήσεως καὶ τῆς κυριαρχίας.

Οὐδ' εἶναι μοναδικὸν τὸ παράδειγμα τοιούτων ἐμφαφροδίτων κατὰ τὸ φαινόμενον συνδυασμῶν. Ἡ γαλλικὴ δημοκρατία κρατεῖ ἀπὸ τοῦ 1875 σφιγντὰ τὴν χεῖρα τοῦ ἀπολυτωτάτου δεσποτισμοῦ, ἵνα ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς αὐτῆς ἐξαπλωτικῆς καὶ ἀπορροφητικῆς δυνάμεως τοῦ τευτονισμοῦ, οὗ ἡ διαφύλεια τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τὸ ἀκατάσχετον ῥεύμα ἀπειλεῖ νὰ κατακλύσῃ Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν.

Μόνον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μένομεν μεμονωμένοι. Μεμονωμένοι ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀλλ' ἀτυχῶς πάσχομεν πολλῶν τούτου δεινότερον· εἰμεθα μεμονωμένοι ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν οἰκῇ. Ὡσεὶ δὲ μὴδὲ τοῦτο ἤρκει, ἡ ἕρις ἡ ἐμφύλιος, εἰς ἣν ὀρεῖνται αἱ μέγισται τοῦ ἡμετέρου γένους καταισχύναί καὶ συμφοραί, σπαράσσει σχεδὸν εἰπεῖν ἀπανταχοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ τὰς κρατίδας καὶ ζωτικωτάτας δυνάμεις τοῦ ἔθνους.

Θύμα τῶν ἐπενειδίστων τούτων τάσεων τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἀσπαίρει νῦν ὑπὸ τῶν ὄνυχας τῆς ἐπανδρουθείας τουρκικῆς· τυραννίας ἡ ἡρωικὴ Σάμος· τῆς μικρόντι δὲ σπουδαρχίας τῶν ἀρχοντίσκων τῶν ἀσημοτάτων ἐλληνικῶν κοινοτήτων καταπληκτικὸν παράδειγμα καὶ ὑπέρογον παρέχῃ ἡ μεγαλόνησος Κύπρος.

Ἀπανταχοῦ τὸ αὐτὸ νόημα τῆς ψυχῆς, ὁ δικηγορισμὸς, ἐπινέμεται τὴν ψυχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, τοῦτο ἔστιν ἡ τυφλὴ ἀνιδρόσυλος κατὰ πάσης οἰᾶς δὴποτε ἐνεργείας, ἡ κόρυς καὶ ἀσυνειδήτως ἀρνήσις οἰᾶς δὴποτε ἀληθείας, ἀν αὕτη ἡ κηρύσσηται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, ἡ ὁμηρικὴ ἐμπάθεια τοῦ φθόνου καὶ τῆς ἀντιζήλιας ἡ σκεπάζουσα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ψυχῆς τὴν ὕψιν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων, ἡ φράττουσα τὴν θέαν τῆς περιπελοῦτου πατρίδος, ἡν δλοῖ ἐξομεν ἀναγεγραμμένην καὶ τῆς σημαίας ἡμῶν ὡς σύμβολον τοῦ ἡμετέρου βίου καὶ τῶν ἡμετέρων λόγων, ἀλλὰ πρὸς ἣν προσβλέπομεν τελευταίαν ἔλκον τῶν φιλοδοξῶν καὶ ἔλκον τῶν ἰδιοτελειῶν ἡμῶν.

Βούλγαροι, Σέρβοι, Μαυροβούνιοι, τῶν Σλάβων τὰ πολυώνυμα γέννη πυρετωδῶς μέχρι τοῦδε ἐργασθέντα συντάσσουσιν νῦν τὰς παρεσκευασμένας αὐτῶν δυνάμεις, ὅπως ἐκβάλωσι τῆς Εὐρώπης τὸν Τούρκον, ἀλλὰ καὶ σὺν αὐτῷ τὰς λανθανούσας μὲν, ἀλλ' ἀκμαίας δυνάμεις τοῦ ἐπιζήσαντος βυζαντινοῦ ἐλληνισμοῦ. Διὰ μέσου τῆς συμμαχίας τῶν νεοισλάβων προκύπτουσιν αἱ μορφαὶ τοῦ Συμεῶν καὶ τοῦ Σαμουήλ καὶ τοῦ Δουσάν ἐπαναλαμδανόντων τὴν προαιώνιον πρὸς νότον κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ κίνησιν τοῦ σκυθικοῦ κόσμου, τὴν μέχρι τοῦδε νικηφόρως ἀνακοπεῖσαν, καὶ ἡμεῖς, τοῦ ἀδίκως συκοφαντηθέντος Βυζαντίου οἱ ἀθλιώτατοι ἀπόγονοι ἐρίζομεν, ποῦ μὲν ἀνὸ δέινα θὰ γίνῃ πρόδρομος τῆς κοινότητος ἡ ὁ δέινα, ἀν τούτῳ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀρχιεπισκοπον ἢ ἐκείνον, ἀν τούτῳ ἀρχοντα ἢ ἐκείνον.

Μεμονωμένοι ὁ ἐλληνισμὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔχει ἱκανὰς δυνάμεις, ὅπως ἀποσοδῇσῃ οἷον πρῶτα ἡθικῶς διὰ τῆς ἐνέργου συνενώσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, τῇ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ μεμονωμένοι ἐν αὐτῷ καὶ ἐρίζων κατ' οἶκον εἶναι ἡ συντετριμμένη καὶ κείται πρόχειρος λεία σήμερον μὲν τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αὐθαδείας τῶν Τούρκων, αὐριον δὲ τῆς ἀρπαγῆς τῶν Σλάβων.

Καίρὸς νὰ σιγήσωσιν ἀπανταχοῦ τὰ ἄτιμα πάθη. Καίρὸς νὰ ἀνανήψωμεν καὶ ἰδῶμεν ποῦ μᾶς ἤγαγον μέχρι τοῦδε. Καίρὸς νὰ συναισθανθῶμεν, ὅτι εἰς μόνον ὑπελείφθη ἡμῖν τρόπος σωτηρίας, ὁ τῆς συνενώσεως ἀπάντων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων εἰς μίαν κοινὴν καὶ ἀδιαίρετον προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν, ἀδιάκοπον, μεθοδικήν, νηφαλίαν, παθῶν καὶ κενοδοξῶν καθαρὴν, ἐμπλεῶν προθυμίας πρὸς τὰς παντοίας θυσίας.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἄγγλοι καὶ Αἰγύπτιοι. — Ὁ διασῆμος Ἰζζέτ. — Ξένα λαχεῖα ἐν Αἰγύπτῳ. — Ὁ Ἅγιος Θεβαΐδος. — Ἡ ἀποκαθάρασις. — Πνευμὸς ὁμογενοῦς.

Ὁ Ἀραβικὸς Τύπος ἀκολουθεῖ ἀπὸ τινος χρόνου μὲ τὸ ζήτημα τῆς λεγομένης «Πολιτικῆς τῆς συνενώσεως» politique d'entente, ἢ ὁ διάδοχος τοῦ λόρδου Κρόμερ σὶρ Ἡλδον Γκρόστ θέλων νὰ κατευθύνῃ τὴν διασῆσιν ἐκ τῆς καταλήψεως πασῶν τῶν ἀνωτέρων κυβερνητικῶν θέσεων ὑπὸ Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων, ἐφημέριον ἀπὸ πέρσι λόγῳ μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἔργῳ καὶ ἡτις οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ μία ἀπλή ὑπόσχεσις τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅτι πᾶσα εἰς τὸ ἐξῆς σημαίνουσα θέσις κατεχομένη ὑπὸ ἀγγλοῦ θὰ καταλαμβάνεται βαθυρὴν ὑπὸ Αἰγυπτίου μόλις, αὐτῇ χρηρῶσιν.

Τὸ κόμμα τῶν ἐθνικοφρόνων δὲν διδὲ πιστὴν εἰς τὴν «πολιτικὴν» ταύτην, ἣν θεωρεῖ σύστημα ἐπινόηθῃ ὑπὸ τῆς κατοχῆς πρὸς ἐξυπρέξιν ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον τῶν βρετανικῶν συμφερόντων καὶ προπαρασκευῇ τῆς δουλείας τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Πράγματι δλοῖ αἱ ἀνώτεροι κυβερνητικαὶ θέσεις ἐξαιρέσει τῶν υποθηκῶν καὶ τῶν διοικητικῶν (Ἀλεξανδρείας, Καῖρου, Διούνης, Σουέζ καὶ Δαμιέττης) καὶ τῶν μινωιδῶν (νομαρχίῶν), ἀς κατέχουσιν ἰθαγενεῖς, αἱ ἀστυνομίαι, τὸ ὑγειονομεῖον οἱ λιμένες καὶ φάροι, ἡ γενικὴ Εἰσαγγελία, τὰ τελωνεῖα, αἱ φυλακαί, τὰ ταχυδρομεῖα, οἱ σιδηροδρομοὶ τοῦ Κράτους, τὸ σιδηρόδρομον (ἀρχηγία τοῦ στρατοῦ) ἡ Δημοκρατία Ἀλεξανδρείας, διευθύνονται ὑπὸ Ἀγγλῶν ἐχόντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν τοῦς ἰθαγενεῖς. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ οὐργοὶ ἔχουσιν παρ' αὐτοῖς Ἀγγλοὺς συμβούλους (υποπυργούς) κυρίως διευθύνοντας συμφωνῶναι τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀνθυπατοῦ, οἱ διοικητὰ Ἀγγλοὺς ἀρχισυνομήτους καὶ οἱ μινωιδὰ Ἀγγλοὺς τμηματάρχας ἐνεργούντας κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν ὑποθηκῶν συμβούλων. Μόνον ἡ σημαντικωτάτη θέσις τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως ἐδόθη ἑσχατῶς εἰς ἰθαγενῆ δικαστικὸν λειτουργὸν ἀντικαταστήσαντα τὸν Ἀγγλον τοιοῦτον καὶ τοῦτο πρὸς ἀποδείξιν (unica prova) τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς συνενώσεως.

Ἡ μεταβολὴ πλὴν αὕτη δὲν ἰκανοποιεῖ τοὺς Αἰγυπτίους, διότι ἡ θέσις αὕτη ἀνάκθεν ὑπέκειτο εἰς ἐναλλαγὰς, καταληφθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ Ξένου, κατόπιν ὑπὸ ἰθαγενούς, δι' ἐδεδόθη Ἀγγλῶς, τὸν ὁποῖον ἐσχάτως ἀντικατέστησε πάλιν ἰθαγενής, ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὐριον θὰ ἀρῇσῃ τὴν θέσιν τοῦ εἰς Ἀγγλον.

Ἐκτὸς λοιπὸν τοῦ φαινομένου τούτου τὰ λοιπὰ μένουσιν ἀμετάβλητα, ἀφοῦ Ἀγγλοὶ πάντοτε διαδέχονται Ἀγγλοὺς εἰς τὰς ἀνωτάτας διαχειρίσεις τοῦ Κράτους. Τοῦτο οἱ ἰθαγενεῖς θεωροῦσιν ἀδίκημα μέγα διότι· λέγουσιν—ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέσεις φυσικῶς ἀνήκουσαι εἰς αὐτοὺς ὑφαρπάζονται ὑπὸ Ξένων, οἱ Ξένοι οὗτοι δὲν δύναται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑπαλλήλους, οἵτινες καὶ εὐφύεστεροι εἶνε καὶ μᾶλλον ἱκανοὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Ἰζζέτ πασᾶ, ὁ διάσημος πρῶτος ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ εὐρίσκεται ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τινων μηνῶν. Κατεβλήθησαν προσπάθειαι, ὅπως ἀπελαθῇ ἐντεῦθεν, πλὴν ἡ Ἀγγλαιο-πυπτικὴ Κυβέρνησις ἡνέθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ὁ δὲ Ἰζζέτ παραμένει ἐνταῦθα ἀνεμόχλητος. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ σκοπὸν ἔχει τὴν προπαρασκευὴν ἀντιδραστικοῦ ῥεύματος ἐν Ἀραβίᾳ κατὰ τοῦ κομιτάτου τῶν Νεοτούρκων, ἀλλοὶ δὲ βεβαιοῦσιν ὅτι ἦλθεν ἐνταῦθα ὅπως ροκανίσῃ ἐν ἀνέσει τὰ ἐκαιομήμια, ἄτινα συνέλεξεν ἐπὶ τῆς δικτατορίας τοῦ ἐν Τουρκίᾳ. Τὸ τελευταῖον φρίνεται μᾶλλον πιθανὸν καθότι, ὡς ἐνέσθη, ὁ Ἰζζέτ ποσβαίνει εἰς ἀγορὰς γαιῶν ἐν Ἀνω Αἰγύπτῳ εἰς τὰ περίε τῆς Μινίας.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἐξέπνευσε νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν πώλησιν λαχείων ξένων Κρατῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦτο δ' ἐξέφρο-

μὴς καταχρήσειν γενομένων εἰς βάρος τοῦ λαοῦ ἐκ μέρους μικροπραπειτῶν μεταπωλητῶν ξένων λαχείων. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτοι παρὰ τὸν ἥδον ἐν ἰσχύϊ νόμον ἐξακολουθοῦσι πωλοῦντες τοιαῦτα λαχεῖα, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα κατ' αὐτῶν. Οὕτω προχθὲς ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι παρουσιασθέντες εἰς μεγαπραπειτικὸν οἶκον τοῦ Καῖρου, ἐνθ' ἐπωλοῦντο γραμμάτια Ἰσπανικοῦ λαχείου, συνέταξε πρακτικὸν καταγγελλίας κατὰ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου ἡ ὑπόθεσις θ' ἀρχῇ ἐνάπιον τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων.

Σὰς εἶνε γνωστὴ βεβαίως ἡ ὑπόθεσις τοῦ Θεβαΐδος—Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Μητροπολίτης Θεβαΐδος κ' Γερμανὸς διατελὼν ἐν ἐξορίᾳ ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ θρόνου τούτου, εἶχεν ἐπιστρέψῃ πρὸ τινων μηνῶν ἐνταῦθα μετὰ πολλῶν ἐτῶν ἀπουσίας καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ τύχῃ συγγνώμης ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριαρχοῦ Φωτίου, χωρὶς ὅμως νὰ εἰδοποιήσῃ πρότερον—ὡς λέγεται—τὸ Πατριαρχεῖον περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του. Μόλις ἀποβίβασθαι ὁ Ἅγιος Θεβαΐδος διηλυθὼν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον· ἐκεῖ ὅμως ἔτυχε παρ' ἐλπίδα ὑποδοχῆς οὐχὶ εὐχαρίστου, διότι τῇ ἐδόθη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ παρ' αὐτὰ τὸ ἔδαφος τοῦ κλίματος τοῦ θρόνου. Τὸ Πατριαρχεῖον φοβηθὲν μάλιστα ἐξέγερσιν μέρους τοῦ ὀρθόδοξου πληρώματος φίλα φρονούντος τῷ Ἀγίῳ Θεβαΐδῳ, ἔλαβε τὰ μέτρα τοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀνεμίσθη τὸ τε Γεν. Προξενεῖον καὶ τὸ Διοικητήριον καὶ οὕτω ὁ Μητροπολίτης ἀπηλᾶθη τὴν ἐποῦσαν τῆς ἀφίξεώς του.

Προχθὲς διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου τοῦ Διακάνη εὐρίσκετο ὁ Ἅγιος Θεβαΐδος, ἐγνώσθη δὲ ὅτι μεταβαίνει εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ διὰ Συρίαν ἀτμόπλοιο τῆς Χειθεῖας ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον, κατ' ἀνάγκην ὁ Μητροπολίτης ἔπρεπε νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ πόλει ἐπὶ 2 ἢ 3 ἡμέρας. Τὸ Πατριαρχεῖον διατελοῦν ἐν γνώσει τῆς ἐντεῦθεν διελύσεως τοῦ Μητροπολίτου ἐνέργησε παρὰ τῇ Αἰγυπτιακῇ Κυβερνήσει, ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἡ ἐξοδος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐνὸς ἀτμοπλοίου νὰ ἐπιβιβασθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἔτερον ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ νὰ διαμείνῃ μέχρι τοῦ ἀποπλοίου αὐτοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Πατριαρχοῦ δὲν ἔγχεσαν, διότι ἐπεστράφη εἰς τὸν Μητροπολίτην ἐλευθέρως νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Διοικητηρίου, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ὑποσχεσει τοῦ Ἀγ. Θεβαΐδος ὅτι δὲν θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, οὕτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα κατὰ τὴν ἐνταῦθα βραχείαν διαμονὴν του.

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Ἅγιος Θεβαΐδος εἶχε γράψῃ ἐπιστολὴν τῷ Βρετανῷ ἀντιπροσώπῳ Ἡλδον Γκρόστ προειδοποιήσας αὐτὸν περὶ τῆς ἐξ Ἀλεξανδρείας διελύσεώς του.

Ὁ Ἅγιος Θεβαΐδος ἀνεχώρησε σήμερον διὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ τῆς Συρίας μετὰ διήμερον διαμονὴν ἐν τῇ πόλει. Πολλοὶ τῶν φίλων του τὸν ἐπεσκέφθησαν ἐπιδεικνύοντες ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης», ὅπου εἶχε καταλύσει.

Ἐξακολουθοῦσα τὸ ἔργον τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς χώρας ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων ἡ Αἰγυπτ. Ἀστυνομία συλλαμβάνει κατ' ἐκάστην καὶ ἀποστέλλει εἰς ἐξορίαν πολλοὺς εὐρωπαίους ἀέργους, ἀλλήλους καὶ ἄτομα ἐν γένει ἀμειδίωτο διαγωγῆς, τῇ συναινέσει, ἐννοεῖται, καὶ τῶν οἰκείων προξενικῶν ἀρχῶν. Οἱ πλεῖστοι τῶν συλλαμβανόμενων—τὸ λέγω μὲ ἐρύθημα ἐντροπῆς—εἶνε Ἕλληνες. Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας ἀπηλᾶθησαν ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Καῖρου περὶ τοῦ ὀγδοήκοντος εὐρωπαίους διαφόρων ἐθνικοτήτων.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εὐρέθη παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Νείλου ἐν Καῖρῳ τὸ πτώμα τοῦ ἐν Βεγγάζ διαμένοντος ὁμογενοῦς πλουτοῦ ἐμπόρου Ἡλία Κωστοπούλου. Τὸ πᾶμα δὲν ἔφερε τραύματα οὔτε ἄλλο ἔχνος βίας, ἐν τοῖς θυλακίσις δὲ τῶν ἐνδυμάτων του εὐρέθησαν χρήματα καὶ διάφορα ἔγγραφα καὶ συναλλάγματα.

Ἐνεργεῖται ἀνακρίσεις ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Γεν. Προξενεῖου, ὅπως γνωστῇ ἂν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ἢ δυστυχήματος.

Ἀλεξανδρείας.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ ἀπροσδόκητος παῦσις τοῦ βαλῆ. — Ὁ φανατισμὸς καὶ τὸ ἀδεῦλακτον τῶν Ἰωαννιτῶν Τούρκων. — Ὁ φόνος τῶν Ἀρβανιτοβλάχων Τσατοῦλων. — Κανόνες χριστιανῶν. — Δωρεὰς τῆς πρώτης ἐν Ἡπειρῷ ἐλληνικῆς ἐφημερίδος «Ἡπειρος». — Ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φέλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Δαμιρλίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ» ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

Διευθυντῆς Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Λεωφόρος Παρίσιον ἀριθ. 15. Τηλ. αριθ. 1032. Τηλέφ. 9-64.

Ἀλεξανδρεία. Πρὸς τὸν ἀπευθυνθέντα διὰ πᾶσαν ἐγγράφον ἢ πληρωμὴν ἢ δημοσίευσιν ἀφορῶσαν εἰς τὸ φέλλον.

Ὁ Βαλῆς Ἰωαννίνων Ἀλῆ-Ριζᾶ βέης ἐπαύθη ἀπροόπτως καὶ ἀκατανήτως διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντες τὰ κατὰ βάθος τεκταινόμενα κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἰωαννιτῶν Τούρκων. Εἶναι πασίγνωστοι δὲ αἱ δολοπλοκαὶ τῶν κακῶν τούτων δαιμόνων τοῦ τόπου κατὰ παντὸς ὑπαλλήλου ἐμφορουμένου ὑπὸ αἰσθημάτων δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας ἀπέναντι τῶν ἀδικουμένων, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ φυλῆς. Καὶ εἶχε πράγματι τὸ ἀδικον τοῦτο εἰς τοὺς ἀμβλύωπας ὀφθαλμοὺς τῶν φανατικῶν καὶ μισαλλοδόξων Ἰωαννιτῶν Τούρκων ὁ ἀτυχὴς Βαλῆς καὶ ἔπρεπε νὰ πέσῃ θύμα ἐν τῇ σειρᾷ του, διότι δὲν ἤθελε νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὰς ἀκαταλόγητους σκέψεις τῶν ἐφένδῃδων τῆς Λούτσας καὶ τοῦ Καλούτσεμε, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς ἀνεκατέστησαν παρὰ τῇ Διοικήσει τὴν πρῶτην ἀπολυταρχίαν—ὡν ἀντιπροσώπων τοῦ Χαμίτ δι' ὀλιγαρχίας πολλῶν χείρωνος καὶ τυραννικῶν—ἔρας. Διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς οὔτε νόμος, οὔτε δικαιοσύνη πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ Γκιουόρδων, οἱ ὅποιοι ἄλλως πρέπει νὰ εἶναι καὶ εὐχαρίστημένοι, διότι τὸν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσι τὴν κέραλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.

Ἐὰν ἤλλαξε τὸ καθεστῶς ἐν Τουρκίᾳ, ἤλλαξε μόνον καὶ μόνον πρὸς ἐξυπρέξιν τῶν συμφερόντων τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι δικαιοῦνται νὰ τυραννῶσι καὶ νὰ καταδυναστεύωσι τοὺς ἀπίστους ὡς πρότερον καὶ ἐτι μᾶλλον. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν τίμιον ὑπάλληλον, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ἐγείρῃ φωνὴν ἢ παραπονέον κατὰ τὸν παρανομιῶν. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, τὰ δικαστήρια δὲν νὰ ὀφείλωσι τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰ νεύματα τῶν προκειμένων περὶ χριστιανῶν. Αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουσιν ἐδῶ καὶ Κομιτάτον, αὐτοὶ καὶ Κυβέρνησιν. Κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐπιδεινωθεῖσα ἀπεριγράπτως κατάστασις ἐν Ἡπειρῷ ὀφείλεται εἰς τὸν ἐξαφθέντα φανατισμὸν καὶ τὸ ἀδιόλλακτον μῖσος τῶν ἀνθρώπων τούτων κατὰ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον παντοῦ ὑποπευδύεται καὶ ἐν ταῖς ἐκδηλώσεσι τῶν εἰλικρινεστέρων προθέσεων τοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἐνθυμίας τῆς κοινῆς πατρίδος ὑπὸ πολίτευμα συνταγματικὸν καὶ φιλελεύθερον, ὡς βυσσοδομοῦν καὶ συνωμοτοῦν κατ' αὐτῶν.

Μία ἐντελὴς ἀσημάντος μειονότης νέων χριστιανῶν φυγοστρατεῖ καὶ κινεῖται κατ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀπαξέπασα ἢ ἐν Ἡπειρῷ νεολαία σπεύδει μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς νὰ προσφέρῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἡμισελήνου τὸ πολυτιμον αἷμα τῆς καὶ οἱ Τούρκοι τῶν Ἰωαννίνων ἐκδηλοῦσι τὴν δυσφορίαν αὐτῶν καὶ τὸ ἀθεσπτον μῖσος τῶν κατὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν χριστιανῶν. Τὰ ὄργανα τῆς μισθοδοτήσεως ἀδρότατα οὐκ ὀλίγους τῶν ἐφένδῃδων τούτων ῥωμανικῆς προπαγάνδας ἀναλόγως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς παρὰ τῇ Διοικήσει θέσεως τῶν θύουσι καὶ ἀπολλοῦσιν ἀνὰ τὴν ὑπαίθρου Ἡπειρωτικὴν γῆν ἐν κοινῇ συνενώσει καὶ συμπράξει καὶ ἐπὶ τῇ βλάσει ὀρισμένου σχεδίου ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, καὶ οἱ παρὰ τῇ Διοικήσει ἐφέντῃδες καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν ἐκάστοτε, ὅπως ἐπιβαρύνωσι τοῦτον. Ἐνῶπιον καταστάσεως τοιαύτης οὐδὲν ἄπορον ὅτι τμήματα καὶ ἀμεροληπτῶς δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὁ πρῶτος πρόεδρος τοῦ Πονικοῦ Ἐφετερίου Σουλεϊμάν βέης καὶ ὁ Γ. εἰσαγγελεὺς Χαμῆ βέης καὶ ὁ πρῶτος, στρατιωτικὸς διοικητὴς Σαδικ πασας, καὶ ἐπ' ἐγγύτητι αὐτῶν ὁ Βαλῆς Ἀλῆ-Ριζᾶ βέης, ἵνα περιορισθῇ εἰς τοσοῦτος μόνον, ἀπομακρύνονται τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου ὀργίζεται κυριολεκτικῶς ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ λύσσα ἀμειβῶν βαρβάρων κατὰ τοῦ πολυπληθέστερου καὶ μόνου παρουσιάζοντος στοιχείου ἀνθρωπισμοῦ ἐν Ἡπειρῷ Ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ.

Οἱ κυρίως λόγοι, δι' οὓς οἱ Ἰωαννιτῶν Τούρκοι ἀπήτησαν καὶ ἐπέτυχον διὰ τοῦ Κομιτάτου τὴν παῖσιν τοῦ Βαλῆ, δὲν ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀδρανῆ, (ἀκριβῶς δ' εἶπεν ἡ θέσις τοῦ Βαλῆ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος κατέστη θέσις νευροσπάτου ὑπὸντος μόνον εὐθύναι), εἶναι, ὅτι οὗτος ἀντενέσθη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ συμμοριῶν νόμου, ὡς μὴ ἐφίκατο δικαιολογημένῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Διότι ἐν Ἡπειρῷ ὑπάρχουσιν μόνον πολυπληθεῖς λησταί,

... τὴν ἀνήθικον ἐπιχείρησιν τὸ περὶ μετανα-

